

Державні методи стимулювання енергозбереження

***Торкатюк В.І., Васильєв А.Й., Бутнік Д.В., Ксифілінова О.М.,
Овчелупова О.М., Кучма А.Ю., Харківська національна академія
міського господарства***

Українська енергетика більше нагадує радянську, ніж енергетику Європейського Союзу. Наша країна досі витрачає біля 17% державного бюджету на утримання непропорційних цін на газ, вугілля, електрику та тепло. Біля 30% бюджету нашої країни йде на оплату енергії тепла та електроенергії. Причому значна частина цієї енергії витрачається нерационально та неощадливо. Якщо ми будемо використовувати енергію ефективно, то це дозволить значно зменшити рахунки як наші, так і державні. Енергоефективність сприятиме й зниженню економічної залежності від іноземних енергоносіїв. Тому зменшення споживання енергії життєво важливе.

Енергоефективність у нашій країні могла би стати вигідною як ніде у світі. На відміну від ЄС, ми досі є країною малозатратних методів енергоефективності. Наприклад, для того, щоб знизити споживання тепла або газу на 20-30% у нас зазвичай потрібно відповідним чином утеплити теплотраси та внутрішньобудинкову мережу тепlopостачання. Скажімо, у Німеччині для досягнення того ж ефекту необхідно провести капітальний ремонт будинку із заміною вікон або ж інші аналогічні за масштабністю та ціною заходи.

Скорочення споживання енергії у бюджетній сфері повинно бути найважливішим завданням влади на всіх рівнях. Адже це найлегший та найдешевший шлях скоротити споживання імпортного газу. Зараз не існує жодних матеріальних стимулів скорочувати споживання енергії у бюджетних установах.

Ситуацію могли б змінити дії місцевих рад. Необхідно зрозуміти, що грамотна та продумана політика місцевої влади здатна зекономити дуже значні кошти в місцевих бюджетах без великих капіталовкладень. Зрозуміло, що впровадження такої місцевої політики підтримки енергоефективності, то окреме велике питання. Але деякі складові цієї політики ми вважаємо за необхідне викласти тут. Це:

1. Відмова від нормативних розрахунків при обліку витрат теплопостачання, гарячого й холодного водопостачання та встановлення відповідних лічильників.
2. Налагодження постійного якісного обліку витрат тепла, гарячої та холодної води, а також електрики
3. Грантова підтримка, співфінансування проєктів розвитку енергоефективності або інші форми зацікавлення бюджетних установ.

